

Proves d'accés a la universitat

Història de la filosofia

Sèrie 5

Qualificació				TR	
Exercici 1	Pregunta I				
	Pregunta II	<i>a</i>			
		<i>b</i>			
	Pregunta III				
Exercici 2					
Exercici 3					
Suma de notes parcials				X	
Qualificació final				X	

Etiqueta de l'estudiant

Ubicació del tribunal .....

Número del tribunal .....

Etiqueta de qualificació

Etiqueta de correcció

La prova consta de tres exercicis, que trobareu a les pàgines 2-5 (exercici 1), pàgina 8 (exercici 2) i pàgina 10 (exercici 3).

En cada exercici heu d'escollir UNA de les dues opcions (A o B).

Tingueu en compte que l'exercici 1 consta, al seu torn, de tres preguntes.

Exercici 1

[6 punts en total]

Trieu una de les dues opcions següents, A o B, i responeu a les tres preguntes de l'opció que heu triat (que es formulen després del text).

OPCIÓ A

Mentrestant, que l'utilitarista no es cansi mai de proclamar que la moral de l'autosacrifici és una possessió que li pertany a ell amb el mateix dret que els pertany a l'estoic o al transcendentalista. La moral utilitarista reconeix en els éssers humans el poder de sacrificar el seu bé més gran pel bé dels altres. Només es nega a admetre que el sacrifici sigui un bé en ell mateix. Un sacrifici que no augmenta, o no tendeix a augmentar, la suma total de felicitat, el considera malaguanyat. L'única autorenúncia que aplaudeix és la que es consagra a la felicitat dels altres, o a algun dels mitjans que la faciliten; sigui la de la humanitat considerada col·lectivament, sigui la d'individus particulars dins dels límits imposats per l'interès col·lectiu de la humanitat.

John Stuart MILL. *Utilitarisme*, II

Pregunta I. Expliqueu breument (entre seixanta i cent paraules) les idees principals del text i com hi apareixen relacionades. [2 punts]

Pregunta II. Expliqueu breument (entre cinc i vint paraules en cada cas) el significat que tenen en el text els mots següents: [1 punt]

a) «felicitat»:

b) «mitjans»:

Pregunta III. Expliqueu el sentit i la justificació, segons John Stuart Mill, de la següent afirmació del text: «La moral utilitarista reconeix en els éssers humans el poder de sacrificar el seu bé més gran pel bé dels altres. Només es nega a admetre que el sacrifici sigui un bé en ell mateix.» (En la resposta, us heu de referir als aspectes del pensament de Mill que siguin pertinents, encara que no apareguin explícitament en el text.) [3 punts]

[Comenceu a respondre a aquesta pregunta aquí sota; podeu continuar escrivint a les pàgines 6 i 7.]

OPCIÓ B

Em cal considerar que soc un home que té per costum dormir a la nit i representar-me en somnis les mateixes coses [...] que els insensats imaginen mentre estan desperts. Quants cops m'ha passat que somiava, a la nit, que era aquí, vestit com ara i que em trobava a prop del foc, quan de fet estava desvestit a dintre el llit?

[...]

Potser no seria una mala conclusió dir que la física, l'astronomia, la medicina i totes les altres ciències que depenen de la consideració de les coses compostes són molt dubtoses i insegures; però que l'aritmètica, la geometria i les altres ciències d'aquest gènere, que no tracten sinó de coses molt simples i molt generals, sense preocupar-se gaire de si són a la natura o no hi són, contenen coses certes i indubtables. Perquè tant si vetllo com si dormo, dos més tres faran sempre cinc, i el quadrat mai no tindrà més de quatre costats [...].

Tanmateix, fa molt de temps que tinc en el meu esperit una certa opinió segons la qual hi ha un Déu que ho pot tot [...]. Ara, qui em pot assegurar que aquest Déu no ha fet precisament que no hi hagi ni terra ni cel, ni cap cos extens ni cap figura, ni magnitud ni lloc, i que, així i tot, jo tingui les sensacions d'aquestes coses, i que tot em sembli que existeix tal com jo ho veig? I a més, com que de vegades penso que els altres s'enganyen, fins i tot en les coses que creuen saber amb tota certesa, qui sap si aquest Déu no ha volgut que jo m'enganyi sempre que sumo dos més tres o que compto els costats d'un quadrat [...]. Potser Déu no ha volgut que jo m'enganyi d'aquesta manera, ja que es diu que és supremament bo. [...]

Suposaré, doncs, que hi ha, no precisament un Déu [...], sinó un geni maligne, tan poderós com astut, que ha posat tot el seu enginy a enganyar-me.

René DESCARTES. *Meditacions metafísiques*, I

Pregunta I. Expliqueu breument (entre vuitanta i cent vint paraules) les idees principals del text i com hi apareixen relacionades. [2 punts]

Pregunta II. Expliqueu breument (entre cinc i vint paraules en cada cas) el significat que tenen en el text els mots següents: [1 punt]

a) «magnitud»:

b) «certesa»:

Pregunta III. Expliqueu quin paper té l’afirmació del text «Suposaré, doncs, que hi ha, no precisament un Déu [...], sinó un geni maligne, tan poderós com astut, que ha posat tot el seu enginy a enganyar-me» en allò que René Descartes vol defensar en les *Meditacions metafísiques*. En particular, heu d’explicar què porta Descartes a considerar aquesta hipòtesi i quines són les línies generals de la resposta que l’autor ofereix després a la situació plantejada per aquesta hipòtesi de la «Meditació I». (En la resposta, us heu de referir als aspectes del pensament de Descartes que siguin pertinents, encara que no apareguin explícitament en el text.) [3 punts]

[Podeu continuar responent aquí a la pregunta III de l'exercici 1.]

Exercici 2

Trieu UNA de les dues opcions següents, A o B.

OPCIÓ A. Compareu la concepció de Mill sobre si tinc (o no) l'obligació de compartir el meu menjar, quan en tinc més del que necessito, amb algú que té gana i m'ha demanat si li puc donar una part del que tinc jo, amb la concepció sobre aquesta mateixa qüestió d'un altre autor/a destacat de la història de la filosofia occidental. [2 punts]

OPCIÓ B. Compareu la concepció de Descartes sobre la naturalesa humana amb la concepció sobre la naturalesa humana d'un altre autor/a destacat de la història de la filosofia occidental. [2 punts]

Exercici 3

Trieu UNA de les dues opcions següents, A o B.

OPCIÓ A. Expliqueu si esteu d'acord o en desacord amb l'afirmació següent: «És bo evitar que hi hagi persones que pateixin; per tant, si hi ha maneres de manipular els gàmetes (òvuls o espermatozoides) per a assegurar que els nadons que s'engendrin no tindran cap malaltia, s'hauria de fer.» Responen d'una manera raonada. [2 punts]

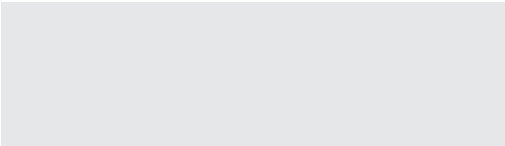
OPCIÓ B. Expliqueu si esteu d'acord o en desacord amb les dues afirmacions següents: «No tenim realment cap bona raó per a pensar que, a més d'un cos, les persones tenen una ànima o esperit, que és diferent del cos. I si no es té una bona raó per a creure que un cert tipus de cosa existeix, no s'hauria de creure que existeix.» Responen d'una manera raonada. [2 punts]

--	--

--	--

Etiqueta de l'estudiant

Institut
d'Estudis
Catalans